

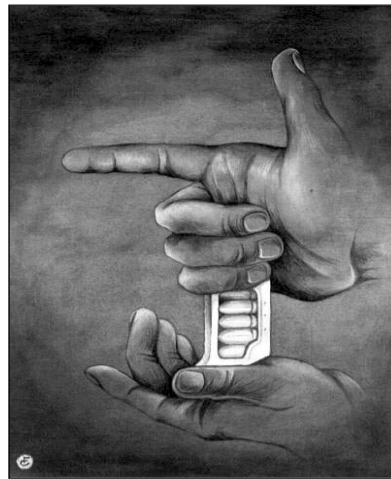
Ukrán válság és a vörös söpredék

(folytatás az első oldalról)

Mi lehet a megoldás ebben a mostani válsághelyzetben? Az a nemzetközi jogi lépés, amelyet már a Szovjetunió megszűnésével meg kellett volna lépni. Az 1947. február 10-én aláírt Párizsi Békeszerződés helyben hagyta a Kárpátalja Szovjet-Oroszországhoz csatolását, így ha ez a konglomerátum megszűnik, a szerződés érvényét kell, hogy veszítse. Ezt az akkori ukrán vezetés tudta és fel is ajánlotta Antallnak a Kárpátalját, mire Antall válasza – akkori honvédelmi államtitkára szerint az volt, hogy: - kormányomnak nem célja a területszerzés.

Ma itt tartunk. A csapnivaló magyar külpolitika veszélyt veszélyre halmozott a más nemzetek érdekeit szolgáló irányvonalával – máig. Ma más a helyzet. Az antalli örökség immár áttevődött a hazaáruló MSZP-s, DK-s, libatolvajos politikai

„aljaelit” oldalára, akik választási kampányként már Paksot, Orbánt miniszterelnök urat és mindenkit, aki jobboldali, él és mozog belekevertek aljas és ostoba ámokfutásukba. Ismét megerősítve a nemzetellenes – és ettől hírhedt – tevékenységüket. Nem mondom, hogy Mesterháznak fegyvereseket kellene toboroznia, azt azonban igen, hogy szemmel kéne tartania a kárpátaljai magyarság, a ruszinok (rutének) érdekeit. Minden politikai pártnak arra kéne törekednie, hogy magyar ügyekben – mint minden ország sajátjai ügyében – egységesen és a nemzeti érdekeket szem előtt tartva lépjen föl. Erre Európa szégyene, a Magyarország kommunista, szocialista, liberális söpredék nem képes. Ők az országvesztést tartják immár egy évszázada óta vezéreszméjüknek, és eszerint politizáltak is a történelem során. A magyarországi szocialista-kommunista-liberális férgék

magyarok tízezreit ölték meg, tették nyomorékká, üldözték el, rabolták ki 1919 óta, ahogy a 2010 előtti elmúlt nyolc évben is láttuk tapasztaltuk. A nemzet kiszolgáltatása a fő irány, egyenes arányban azzal, hogy tevékenységükért horribilis összegekhez jutnak külföldi megbízók által.

Mesterházy most ismét bizonyított. Neki nem számítanak a kárpátaljai, és Ukrajnában másutt is élő magyarok. Neki az ideiglenes, a nagyhatalmak által odatett kormányfő számít, Ukrajna területi egysége számít és azok a nemzetközi magyarellen es erők, amelyek őt és ukrán hazaáruló társait fizetik.

Azonban Mesterházy veszett ebben is. Mert Magyarország nagyobbik fele árgus szemekkel figyel, mi történik a Kárpátalján. És ha kell, lép... a vörös söpredék nélkül is... Mert van hadseregünk, csak nincs hivatalosan besorozva. És ezt jobb, ha tudja Mesterházy is.

Köves Slomó egy izraeli lapban: a magyarok ismerjék el a több mint 430 ezer zsidó elpusztításában vállalt szerepüket!

A budapesti kormány által tervezett „német megszállás emlékművével”, illetve annak zsidó részről történő elutasításáról írt történelmi és egyéb tévedésektől hemzsegó terjedelmes írást egy Táli Farkas nevű újságíró a Jedit Áháronot című izraeli napilapban.

A interjúrészetekkel megtűzdelt cikk lényege: a magyarok mindent elkövetnek azért, hogy a németekre kenjék a zsidóirtásban elkövetett bűneiket. A cikkíró legfőbb informátora Köves Slomó rabbi, a Zsidó Gárdát is működtető, kormányközeli Chabad szekta frontembere.

A történelmi tényekkel is hadilábon álló (vagy rossz informátorokra támaszkodó) izraeli újságíró azzal indítja a cikket, hogy a német katonai megszállás időpontját „1944 júniusára” datálja, majd vérbeli idegenvezetőként az olvasóval közli, hogy a budapesti Szabadság tér a Parlamenttel szemben van. Szakály Sándor kifogásolt megnyilatkozását is eferdítve fordítja le: „Idegen állampolgárokra vonatkozó politikai eljárást” ír Farkas, miközben Szakály nem használta a „politikai” jelzőt. A Budapest-Józsefvárosban tervezett holokausztmúzeummal, oktatási központtal kapcsolatban pedig még nagyobb valótlanságot állít az izraeli cikkíró: „Azon a vasúttállomáson épül (pontosabban: alakítják ki - H. J.), ahonnan Magyarország több százezer zsidó lakosát küldték a halálba a (németekkel) kollaboráló magyarok.”

A Jobbik természetesen ezúttal sem maradhatott ki a hisztériakeltésből, s a hatást fokozva a cikkíró mintegy vállon veregeti Orbán Vikort: (az emlékmű és az újabb holokauszt körüli) „viszály időzítése igen kritikusnak mondható, mert mindössze két hónap választ el bennünket a választásoktól, amikor is a Jobbik nevű antiszemita párt az ellenzék padosraiból

lesben áll (sic!) a zsidókkal baráti viszonyban levő (kormány)koalícióra, élén Orbán Viktor miniszterelnökkel.

Az esztergomi zsinagógában tartott jobbikos lakossági fórum sem maradhatott ki a képből. (A zsinagógát, amiképpen a többi vidéki és budapesti zsinagógát is a kommunista hatalmat kiszolgáló Magyarországi Izraeliták Országos Képviselőtársaság ismert figurája, D. úr adta el az államnak a saját zsebéből is megtömve az 1960-as, 1970-es esztendőkből - H. J.)

Köves Slomó rabbi, a Chabad nevű zsidó törpeszekta „küldöttje” az Árpád-sávós zászló múltkori történelmi bemutatása után ezúttal szoborszakértő művészettörténészként remekel. Az újságíró meglehetősen képzavaros szövegéből az áhószállás emlékművének ismert változatát, mert az azt sugallja, mintha maguk a magyarok szenvedték volna el a holokausztot. Zoltai Gusztávot, a Mazsihisz ügyvezető igazgatóját is megszólaltatja az izraeli újságíró, ám nevét nem képes helyesen leírni. Az Euronews-ra hivatkozva az újságíró azt állítja, hogy Zoltait „nyolc éves korában deportálták a magyar katonák (sic!) a megsemmisítő táborokba”.

A Jedit Áháronot írója előbb a zsidóbarát kormánykoalíció miniszterelnökének nevezi Orbán Vikort, majd Ronald Lauderre hivatkozva azért kárhozza, mert „még mindig nem reagált nyilvánosan a zsidó közösség bojkottjára és követeléseire. (Nos, a követelések teljesítéséről szóló bejelentésre majd holnap kerül sor - H. J.) Az Orbán-kormányban a német megszállás előtti korszak (helytelen) értelmezését kifogásolják leginkább a zsidó vezetők”, írja a héber lap.

„A magyar hatóság már a német megszállás előtt is hozott jó néhány törvényt a zsidók ellen, így például megtiltották számukra az egyetemeken történő tanulást, bizonyos szakmák gyakorlását stb.”, nyilatkozta Köves Slomó az izraeli újságnak, majd így folytatja: „Miután a németek bevonultak, a magyarországi zsidók 90 százalékát deportálták Auschwitzba, s akik mindezt véghezvitték, azok a magyar rendőrök (sic!) voltak. (...) A magyar kormány felelőssége, hogy a valószínűleg megfelelően mutassa be a történeteket. Nem a mi érdekünk (mármint nem a zsidóké - H. J.), hogy beismerjék a bűneiket, testvéreink meggyilkolását, s ezért a felelősséget is vállalják, hanem Magyarország érdeke. Magyarországon minden zsidó közösség egységes annak követelésében, hogy változtassák meg a német megszállás emlékművét, s ismerjék el a magyarok nem elhanyagolható részét az ország több mint 430 ezer (Köves rabbit a holokauszt méreteinek lekicsinyléséért akár föl is lehetne jelteni, ha az újságíró jól jegyezte le az állítását - H. J.) zsidójának elpusztításában”, nyilatkozta a kormány által kedvelt zsidó közösség vezető rabbija.

Hering József - Kuruc.info

Az ellenség helyőrség-vezetője
Budapesten: Köves Slomó

A „Világ Hülyéje”

Mindig bosszantott az állandó „fasiszta nép” jelző, melyet egyes liberális körök hangoztatnak agysorvadásban szenvedő kakaduként. Mintha nem létezne az Izrael állam által adományozott „Világ Igaza” kitüntetéssel rendelkező immár 140 magyar. Annyira nem létezőnek veszik egyesek, hogy még azt sem sikerült megtudnom, kik is ők.

Ebben a tárgyban egyetlen egy levélre, email-re nem adott választ egyetlen egy baloldalon sztárolt történész vagy zsidó szervezet. Talán ha pontosan nyilvántartanák, és hálás utódokként emlékeznek is rájuk, akkor lehet, hogy veszélybe kerülne a fasiszta népre való állandó hivatkozás alapja?

Unalmas téma? Igen.

És akkor jön valaki, aki a fasiszta népre hivatkozva, az állítólagos fasiszta kormány miatt visszautasító gesztust tett nyilvánosan. Lelke rajta, de... Amikor felmerült a megérdemelt kitüntetés, akkor nem mérlegelték, hogy milyen kormányuk van. Most sem a jelenlegi kormány jelzős szerkezete, állítólagos politikai hovatartozása adta az alapot, hanem ama régi cselekedet. De cirkuszt csinálni, az jó dolog egyeseknek.

Unalmas téma? Igen.

Nem a visszautasító kapta a kitüntetését, ő csak átvető. Nem biztos, hogy erkölcsi joga volt erre. Ezzel semmivé tette magát a kitüntetésre okot adó cselekedet is. Meg lehet ezt érteni?

Unalmas téma? Igen.

De a legszebb az egészben az öngól szindróma. Mivel a visszautasítás érthetetlen, logikátlan, cinikus és hazug, bizony nem erősített semmilyen szimpátiát a szereplők iránt. Ha Izrael államának nagykövete kiáll Magyarország belügyminisztere mellé kitüntetés átadni és neki ez nem derogál, akkor bizony nevetségessé válik egy ilyen „úttörői jócselekedet” Segíti ez a megérdemelt az állítólagos fasiszta nép részéről? Nem hiszem. Hiszen a magyarok közül rántottak sárba egy „Igaz Ember”-t ezzel. Csak gratulálni tudok. Sikerült megint – ez csak egy kis csepp a sok közül – jónéhány bizonytalan embert gondolkodásra készíteni és ezzel elriasztani önmaguktól. Na ezért érdemesült jó emberünk a címben említett jelzőre. Ennyire futja.

Unalmas téma? Lehet. De azért csak így tovább! Ami az egyik oldalnak veszteség, az a másiknak nyereség. Remélem, jó pár ilyen öngól bejön még április 6.-ig.

Havrilla István
Nemzeti InternetFigyelő